

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia 31 stycznia 2020 r.

Poz. 609

ROZSTRZYGNIECIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.526.2019 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 16 stycznia 2020 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.), art. 6r ust. 3, ust. 3a i ust. 3d ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U z 2019 r., poz. 2010)

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

§ 1. pkt 3 w § 2 ust. 1 pkt 1 lit. d, pkt 3, w ust. 5 zwrotu „oraz kodów kreskowych”, ust. 8 i ust. 9, § 1 pkt 5 w § 4, ust. 4 uchwały Rady Miejskiej w Kolbuszowej Nr XVI/206/2019 z dnia 11 grudnia 2019 r. w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/345/16 Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług, w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Kolbuszowa i zagospodarowaniu tych odpadów w zamian za uiszczoną opłatę, w szczególności ilości odpadów komunalnych, częstotliwości i sposobu świadczenia usług.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 11 grudnia 2019 r. Rada Miejska w Kolbuszowej podjęła uchwałę Nr XVI/206/2019 w sprawie zmiany uchwały Nr XXV/345/16 Rady Miejskiej w Kolbuszowej z dnia 30 czerwca 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług, w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości z terenu Gminy Kolbuszowa i zagospodarowaniu tych odpadów w zamian za uiszczoną opłatę, w szczególności ilości odpadów komunalnych, częstotliwości i sposobu świadczenia usług. Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 18 grudnia 2019 r. Podstawą prawną podjęcia uchwały jest przepis art. 6r ust. 3 ustawy z dnia 13 września 1996 r. o utrzymaniu czystości i porządku w gminach (Dz. U. z 2019 r. poz. 2010), zwanej dalej: "ustawą", który upoważnia radę gminy do określenia, szczegółowego sposobu i zakresu świadczenia usług w zakresie odbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości i zagospodarowania tych odpadów, w zamian za uiszczoną przez właściciela nieruchomości opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi, w szczególności częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości i sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Ponadto, zgodnie z treścią art. 6r ust. 3d ustawy, uchwała, o której mowa w ust. 3, określa także tryb i sposób zgłaszania przez właścicieli nieruchomości przypadków niewłaściwego świadczenia usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub przez prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Podkreśla się, że w uchwale podejmowanej na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy muszą obowiązkowo znaleźć się trzy elementy: 1) częstotliwość odbierania odpadów komunalnych od właściciela nieruchomości, 2) sposób świadczenia usług przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych, 3) tryb i sposób zgłaszania przez właścicieli nieruchomości przypadków niewłaściwego świadczenia usług przez przedsiębiorcę odbierającego odpady komunalne od właścicieli nieruchomości lub przez prowadzącego punkt selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Uregulowanie powyższych kwestii wyznacza minimalny, niezbędny zakres przedmiotowy omawianej uchwały. Brak któregokolwiek ze wskazanych elementów oznacza niewypełnienie przez prawodawcę miejscowego zakresu regulacji określonej w upoważnieniu ustawowym, co skutkuje istotnym naruszeniem prawa i koniecznością stwierdzenia nieważności całej uchwały. Podkreślić należy, że uchwała podejmowana na podstawie art. 6r ust. 3 ustawy, jak wprost wskazuje ustawodawca, stanowi akt prawa

miejscowego. Oznacza to, że organ stanowiący musi ściśle dostosować podejmowane regulacje do zakresu upoważnienia ustawowego. W akcie prawa miejscowego powinny znaleźć się określone regulacje, a ich brak oznacza niewypełnienie przez przedmiotową uchwałę zakresu regulacji określonej w upoważnieniu ustawowym, co skutkuje istotnym naruszeniem prawa. Odnosząc powyższe rozważania do badanej uchwały wskazuje się, że zostało wprowadzone pojęcie „odpady BIO”. W tym miejscu wskazać należy, że przywołana ustawa nie zna takiego pojęcia a wśród frakcji odpadów podlegających selektywnemu zbieraniu posługuje się zwrotem bioodpady. Definicję tego pojęcia, zamieszczono w ustawie o odpadach. W myśl art. 3 ust. 1 pkt 1 tej ustawy ilekroć w ustawie jest mowa o: bioodpadach - rozumie się przez to ulegające biodegradacji odpady z ogrodów i parków, odpady spożywcze i kuchenne z gospodarstw domowych, gastronomii, zakładów zbiorowego żywienia, jednostek handlu detalicznego, a także porównywalne odpady z zakładów produkujących lub wprowadzających do obrotu żywność. W świetle przytoczonych wyżej przepisów odpady BIO - kuchenne ulegające biodegradacji stanowią zatem bioodpady, które podlegają selektywnemu zbieraniu w ramach frakcji bioodpadów. Wskazuje na to także rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 29 grudnia 2016 r. w sprawie szczegółowego sposobu selektywnego zbierania wybranych frakcji odpadów (Dz. U. z 2019 r. poz. 2028), które określa szczegółowy sposób selektywnego zbierania wybranych odpadów oraz kiedy wymóg selektywnego zbierania uważa się za spełniony. Zgodnie z jego § 3 selektywnie zbiera się: 1) papier, 2) szkło, 3) metale, 4) tworzywa sztuczne, 5) odpady ulegające biodegradacji, ze szczególnym uwzględnieniem bioodpadów. Z kolei w § 1 pkt 3 w ust. 5 Rada Gminy przyjęła zapis, że gmina wyposaży właścicieli nieruchomości zabudowanych budynkami jednorodzinnymi w kody kreskowe niezbędne do oznakowania pojemników i worków. W ocenie organu nadzoru tak przyjęta regulacja przez lokalnego uchwałodawcę nie ma oparcia w upoważnieniu ustawowym z ustawy o utrzymaniu czystości i porządku w gminach. Zauważa się, że obowiązki właściciela nieruchomości ustawodawca w sposób enumeratywny zawarł w art. 5 ust. 1 ustawy. Zasadą jest, że zadanie utrzymania czystości i porządku w gminie jest domeną jednostki samorządu terytorialnego szczebla podstawowego. Obowiązki właściciela należy zatem zaliczyć do wyjątków od niej. Wskazać należy, że żaden z przepisów ustawy nie wprowadza takiego wymogu w stosunku do właściciela nieruchomości aby pojemnik i worki oznaczał kodami kreskowymi. Podkreślić wypada, że oznaczenie worka lub pojemnika kodem kreskowym musi wynikać wprost z regulacji ustawowej w tym zakresie. W ocenie organu nadzoru obowiązujące przepisy prawa nie dają, żadnej delegacji dla Rady Gminy do wprowadzenia przedmiotowych zapisów nakładający obowiązek na właściciela nieruchomości oznaczania worków, pojemników kodami kreskowymi. Takie same uwagi odnieść należy do regulacji § 1 pkt 3 w ust. 5 gdzie jest mowa o kodach kreskowych. W § 1 pkt 3 w ust. 8 przyjęto rozwiązanie, że posegregowane odpady ulegające biodegradacji, z wyłączeniem odpadów BIO-kuchennych, będą odbierane wyłącznie w PSZOK. Niniejszym zapisem wyłączono możliwość przekazywania bioodpadów bezpośrednio do podmiotu dokonującego odbioru odpadów komunalny i ciężar w tym zakresie został przerzucony na właściciela nieruchomości, który nie może przekazywać ich u źródła powstania. Zauważyć należy, że w oparciu o zapisy ustawy to na gminie ciąży obowiązek odbioru bioodpadów od właściciela nieruchomości co wynika z redakcji przepisu art. 3 ust. 2c oraz art. 6r ust. 3 i ust. 3b ustawy w których jest mowa o odbieraniu bioodpadów. Co więcej, z art. 6r ust. 3b ustawy wynika, że o ile możliwe jest zróżnicowanie częstotliwości odbierania odpadów, w tym bioodpadów, jednakże w okresie od kwietnia do października częstotliwość ich odbierania nie może być rzadsza niż raz na tydzień z budynków wielolokalowych i nie rzadsza niż raz na dwa tygodnie z budynków mieszkalnych jednorodzinnych. Przyjęcie rozwiązania, że odpady ulegające biodegradacji z włączeniem odpadów kuchennych mogą być wyłącznie dostarczane do PSZOKu jest istotnym naruszeniem przywołanych regulacji ustawy. Dodatkowo zwraca się uwagę, że lokalny uchwałodawca wprowadził własną definicję odpadów ulegających biodegradacji w regulaminie utrzymania czystości, która stanowi modyfikację uregulowań ustawowych. W § 1 pkt 3 w ust. 9 wprowadzono zapis, że właściciel może oddać do punktu selektywnej zbiórki odpadów komunalnych opony z rowerów, motorowerów, wózków, motocykli oraz pojazdów mechanicznych o średnicy zewnętrznej nie większej niż 1 m naruszają regulacje art. 6r ust. 3a ustawy. Ustawodawca dopuścił bowiem możliwość ograniczenia w uchwale podjętej na podstawie art. 6r ust. 3 ilości odpadów odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych od właścicieli nieruchomości w zamian za pobraną opłatę za gospodarowanie odpadami komunalnymi jednakże tylko w odniesieniu do zużytych opon, odpadów wielkogabarytowych oraz odpadów budowlanych i rozbiórkowych, stanowiących odpady komunalne, odbieranych lub przyjmowanych przez punkty selektywnego zbierania odpadów komunalnych. Wobec powyższego za nieuprawnione należy uznać zawarte w uchwale postanowienia zawierające ograniczenia parametrów zużytych opon przyjmowanych przez punkty selektywnej zbiórki. Rada gminy jest więc uprawniona na podstawie art. 6r ust. 3a ustawy do dokonania w uchwale podejmowanej w oparciu o ust. 3 tego artykułu tylko ograniczeń ilościowych (nie może dokonywać ograniczeń parametrów odpadów) i wyłącznie w stosunku do wskazanych w tym przepisie rodzajów odpadów

komunalnych przyjmowanych przez PSZOK. W § 1 pkt 5 w zakresie § 4 ust. 5 wprowadzono częstotliwość odbierania odpadów BIO przywołane regulacje pozostają w sprzeczności z zapisami art. 6r ust. 3 i ust. 3b gdzie jest mowa o bioodpadach a nie o odpadach BIO według definicji przyjętej przez Radę Gminy, która w znacznym stopniu różni się o definicji ustawowej zawartej w art. 3 ust. 1 pkt 1 ustawy o odpadach. Wskazana częstotliwość może odnosić się jedynie do bioodpadów a nie do nieuprawnionego przyjęcia własnej zmodyfikowanej definicji bioodpadów. Wskazują na to w sposób bezwzględny regulacje ustawy w tej materii.

Wskazane powyżej zapisy analizowanej uchwały podjęte zostały z istotnym naruszeniem prawa dlatego należy stwierdzić, że wydanie rozstrzygnięcia nadzorczego jest w pełni uzasadnione. Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. WOJEWODY PODKARPACIEGO
Zastępca Dyrektora Wydziału Prawnego i Nadzoru**

Małgorzata Wąsacz